

1. scéna I., INT., VRÁTNICE, při západu slunce

2. postavy: SPISOVATEL, FOTOGRAF

projekce děje do prostoru mezi stěnou po pravé straně vrátnice a pravým horním rohem virtuálního obrazu

Spisovatel včera dopsal kritiku na poslední výstavu Fotografa. Výstava není moc ambiciózní, spíše průměrná, menší černobílé záběry z běžného života, ale Spisovatel se ji v kritice pokusil trochu vyzdvihnout.

3. dialog, ROZTMÍVAČKA

SPISOVATEL

Pokusil jsem se tu výstavu trochu nadsadit. Víš, jak jsme mluvili..., ale teď koukám je to docela dobrý. Vlastně jsem to nedocenil.

FOTOGRAF

Chtěl jsem, aby to bylo ještě trochu větší. Napsal's něco o mým životě?

SPISOVATEL

Napsal. Ale ty fotografie..., je v nich i to, co jsem si myslel, že jsem si vymyslel. Musím přiznat, že jsem to předtím nepochopil. Budu se muset k té recenzi ještě vrátit.

(fotografie jsou velkoformátové, barevné. Při bližším pohledu je možné rozeznat jemné tahy štětce. Téma je nenáročné)

FOTOGRAF

...chtělo by, aby ten text zněl důležitě. Potřebuju propagaci. Původně jsem plánoval to trochu víc rozjet...

(téma maleb se komplikuje, jeho význam je obecnější, abstraktnější, znervózňující)

SPISOVATEL

Vždyť víš, že si tvojí práce vážím. Ten text upravím.